

Εκοιμήθη η μοναχή Ιερουσαλήμ της Ιεράς Μονής Δαμάστας

/ [Ιερές Μονές](#)



Σε κλίμα συγκίνησης τέλεσε ο Σεβασμιώτατος [Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών](#) την Εξόδιο Ακολουθία της Μοναχής Ιερουσαλήμ της Ιεράς Μονής Παναγίας Δαμάστας.

Ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών στον λόγο του αναφέρθηκε στην μακαριστή Μοναχή Ιερουσαλήμ και στον αγώνα της μοναχικής κατά Θεόν ζωής, καθώς και στην ασθένειά της, τον σταυρό της οποίας σήκωσε αγόγγυστα για πολλά χρόνια.



Ο κ. Συμεών χαρακτηριστικά στον λόγο του ανέφερε:

«Με συγκίνηση, αλλά και με εσωτερική πληροφορία αγαλλιάσεως προπέμπουμε σήμερα για την αιωνιότητα την Μοναχή Ιερουσαλήμ, για την άνω Ιερουσαλήμ. Πορεύεται η φέρουσα το όνομα της Άνω Ιερουσαλήμ Μοναχή Ιερουσαλήμ και προπέμπουμε μία αδελφή, η οποία «τελειωθείσα εν όλίγω, επλήρωσε χρόνους μακρούς», η οποία φεύγει νέα στην ηλικία, όμως η ασθένεια, ο σταυρός της δοκιμασίας αλλά και οι εμπειρίες της ζωής την αξιώνουν να φεύγει πλήρης και γεμάτη για το ταξίδι της αιωνιότητος, έτοιμη, έχοντας έτοιμο τον «τόπο της αναπαύσεως».

«Ότι ητοιμάσθη σοι τόπος αναπαύσεως», αυτό το «ητοιμάσθη» δεν έχει παθητική σημασία, ετοιμάζεται ο τόπος από την αγάπη του Θεού για τον άνθρωπο, τον ετοιμάζει όμως και ο άνθρωπος με την υπακοή του στο θέλημα του Θεού, με τον πόθο και τη λαχτάρα να συναντήσει το Θεό, με τον έρωτά της αιωνιότητος, της Βασιλείας, της θέας του Θεού. Εφόδια σε αυτή την ετοιμασία του τόπου της αναπαύσεως μεταξύ των άλλων είναι και οι θλίψεις του μονήρου βίου, είναι μεταξύ των άλλων και οι ασθενείς και κατά έναν παράδοξο τρόπο η σημερινή ημέρα της αναχωρήσεως της αδελφής Ιερουσαλήμ, αλλά και του οσιακού τρόπου με τον οποίο εκοιμήθη έρχονται να μας αναδείξουν αυτό το παράλογο το οποίο μας διδάσκουν οι Πατέρες της Εκκλησίας: «το ευεργετικό του πόνου».



Οι Πατέρες της Εκκλησίας ουδέποτε προσέγγισαν την ασθένεια και τον πόνο ως κάτι εχθρικό προς τον άνθρωπο. Αυτό είναι συγκλονιστικό και είναι μία ανατροπή της δικής μας προσεγγίσεως της κοσμικής, διότι όλοι θέλουμε να αποφύγουμε τον πόνο, να αποφύγουμε την ασθένεια, όλοι ευχόμεθα και προσευχόμεθα υπέρ υγείας και ορθώς το πράττουμε, γιατί συγκαταβαίνουμε στην αδυναμία μας. Η αδελφή Ιερουσαλήμ, επί τόσα χρόνια υπέμεινε καρτερικά τον σταυρό της δοκιμασίας, όμως όποιος έχει την προσέγγιση την πνευματική και τη βαθιά βλέπει και στον πόνο ακόμα την ευεργεσία, βλέπει και στην ασθένεια ακόμα, βλέπει το έλεος και

την αγάπη του Θεού, βλέπει ακριβώς μέσα από την οδύνη, μέσα από την υπομονή, μέσα από την ευγνωμοσύνη και την δοξολογία προς τον Θεό, ετοιμάζει τον τόπο της αναπαύσεως και για αυτόν ακριβώς το λόγο αισθανόμεθα αυτή την παρηγοριά, την οποία μας παρέχει η ζωή της αδελφής Ιερουσαλήμ αλλά και ο ιλαρός τρόπος με τον οποίο εβίωσε τη μοναχική ζωή, μέσα σε μία μοναχική οικογένεια, μέσα σε μία μοναχική αδελφότητα, με αγάπη, με συμπαράσταση, με συντροφικότητα, με αληθινή εν Χριστώ ζωή. Τα κεράκια τα οποία συνοδεύουν το σκήνωμα της αδελφής Ιερουσαλήμ, αυτές οι αναμμένες λαμπάδες, συμβολίζουν τις παρθένες που όπως εισόδευσαν πριν λίγο καιρό την Παναγία μας εις τα Άγια των Αγίων έτσι και εσείς με τις λαμπάδες σας στα χέρια, λαμπάδες που κρατήσατε αναμμένες όλη την περίοδο της δοκιμασίας της αδερφής της Ιερουσαλήμ και της ενταύθα μοναχικής της διατριβής, την εσοδεύτε στα Άγια των Αγίων.



Εύχομαι ο Θεός να την κρατά ζωντανή και παρούσα στην μνήμη της προσευχής σας, της αγάπης σας, αλλά και των κατά σάρκα συγγενών της και πάντοτε αυτή την αγία μητέρα να την μνημονεύουν και να την μνημονεύετε και να την μνημονεύουμε όλοι μας ως εν αναμονή ζωντανό τέκνο της Εκκλησίας του Χριστού, καθώς και οι κεκοιμημένοι αναμένουν την κοινή ανάσταση και προσμένουν την κοινή συνάντηση ζώντων τε και τεθνεώτων εν τη Δευτέρα του Κυρίου Ημών Ιησού Χριστού Παρουσία».

